

Posudek školitele bakalářské práce

Autorka: Aneta BUZKOVÁ, FF JCU v Českých Budějovicích

Téma: *Komparativní analýza české a italské úpravy manželství a příslušné právní terminologie*

Autorka předkládané bakalářské práce si vybrala vzhledem ke studovanému oboru neprávniho zaměření náročné téma, když se zaměřila na představení a rozbor české a italské úpravy manželství a příslušné právní terminologie. Přistoupila k tomuto úkolu s cílem: „...prozkoumat úpravu vzniku a zániku manželství v České republice a Itálii a její následná komparace“ (s. 9) a s hypotézou o větší složitosti rozvodu v Itálii (tamtéž).

Sledovaným cílům odpovídá převládající deskriptivní metoda i nastavená struktura práce, která je mimo úvod a závěr rozdělena do pěti kapitol, v nichž nejprve přibližuje prameny a historický vývoj rodinného práva v obou zemích. V následujících dvou jádrových kapitolách upírá svou pozornost na instituci manželství co do vzniku a zániku, aby poté vše srovnala a vyhodnotila. Na závěr je pak připojen rozbor vybraných termínů ze studované oblasti.

Předkládaná bakalářská práce je zajímavá snahou o zpracování zvoleného tématu z oblasti srovnávacího práva, které v integrované Evropě neustále nabývá na významu. Především je nutno ocenit poctivou práci s italskými primárními zdroji, které autorka pro potřebu citování ve své práci obvykle sama překládala.

Právě v tom lze spatřovat největší přínos předkládané práce v heuristické rovině. Na druhou stranu je škoda, že vykazuje řadu zbytečných metodologických a formálních nedostatků a nedůsledností, které mohly být odstraněny na základě častějších konzultací při závěrečné korektuře.

V tomto ohledu možno vytknout např. absenci glosáře avizovaného v anotaci, podobně jako absenci číslování Závěru, když přitom Úvod číslován je. Závažnějším problémem je, že práce trpí neustáleností užívaných pojmů (např. hned na úvod čtenáře znejistí informace z anotace o čtyřech *částech* práce, když dle obsahu by očekával šest *kapitol*, v Úvodu pak jsou oba pojmy užívány synonymně) i grafických symbolů (např. kurzívu střídá obyčejné písmo u italských výrazů). Podobně mohla být přehlednější struktura práce, neboť hlubší členění práce je občas matoucí, když jsou používány stejné symboly u nestejně hierarchicky stojících dílčích nadpisů. Např. v kapitole 4. tučné podtržení u rozvodových modelů je na úrovni hloubky oddílu, kdežto dále u typů rozvodů je totéž užito v páté úrovni členění. Podobně není sjednoceno označení výčtů, kde se setkáme snad s pěticí různých symbolů.

K formě patří i jazyková úroveň práce, která také není zcela dokonalá a některé chyby dokonce ztěžují pochopení autorčiných myšlenek (např. věta ze závěru o italské možnosti *...uzavření sňatku katolického, tedy před duchovním jiné než katolické církve*).

Po věcné stránce je možno práci označit za víceméně zdařilou, neboť autorka se vyvarovala zásadních faktických nepřesností. Na druhou stranu některé předkládané údaje nejsou zcela srozumitelné, jako úvodní věta na s. 43 o možnostech zániku manželství v Itálii, a zcela nejasný je pak výběr analyzovaných termínů v šesté kapitole.

Směrem k obhajobě tak očekávám vyjádření autorky k naznačeným výhradám a alespoň ústní zpracování glosáře klíčových pojmů.

V obecné rovině možno konstatovat, že autorka má přehled v dané problematice a prokázala, že ovládá formální náležitosti kvalifikačních prací. Práci tak doporučuji k

obhajobě, nicméně ji vzhledem k uváděným výhradám navrhuji klasifikovat známkou **velmi dobře**.

České Budějovice, 17. 8. 2012

JUDr. Mgr. Ivo Petru, Ph.D.

